Dosarul penal nr. 1-601/2023
1-23113454-09-1-04082023

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

16 decembrie 2024 mun. Bălți

Judecătoria Bălți sediul central,
Instanţa de judecată compusă din:
Preşedintele de şedinţă, judecător Natalia Foma
Grefier Cristina Saracuța

Cu participarea:
Acuzatorului de stat Oxana Muntean
Apărătorului Andriana Tărîță

În prezența:
Inculpatului Galușca Alexandru
Partea vătămate Galușca Cătălina

examinând în ședință de judecată publică, în limba română, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală în învinuirea lui

Galușca Alexandru *****, IDNP *****, născut la *****, originar al ***** și locuitor al *****, cetăţean al RM, studii medii-incomplete, nesupus militar, celibatar, fără ocupație, anterior judecat,

- *prin sentința Judecătoriei Drochia sediul central din 17.02.2022 s-a recunoscut vinovat de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, s-a încetat în legătură cu retragerea plîngerii de către partea vătămată;*
- *prin sentința Judecătoriei Bălți sediul central din 17.03.2022 s-a recunoscut vinovat de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal şi în baza acestei Legi s-a stabilit acestuia pedeapsa sub formă de muncă*

neremunerată în folosul comunității pe termen de 120 ore;

- *prin sentința Judecătoriei Bălți sediul central din 29.03.2022 s-a recunoscut vinovat de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 192[1] alin. (2) lit. a) Cod penal cu încetarea procesul penal, în temeiul Legii nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova;*

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal,
termenul de examinare a cauzei 04.08.2023 - 16.12.2024,
procedura de citare legal executată,
cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța de judecată,

c o n s t a t ă :

Galușca Alexandru, acţionînd cu intenţie directă și în interes material, ur*****d scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzînd urmările lor prejudiciabile și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, la 21.07.2023, aproximativ la ora 10.30, aflîndu-se în apartamentul nr.2 din str.Cahulului 48 B mun.Bălți, unde domiciliază împreună cu mama sa Galușca Cătălina, s-a apropiat de ea, cerînd bani în scopuri personale, după care, primind refuz, a sustras în mod deschis din camera mamei un televizor de model Samsung LE32D450G1WXBT cu cabluri și două telecomenzi în valoare de 6000 lei, astfel intrînd în posesia bunului, iar la cerințele mamei Galușca C. de a-i restitui televizorul, nu reacționa. Astfel, în scopul împiedicării sustragerii deschise a bunului, în urma unei altercații produse între Galușca A. și mama sa, aplicînd violența nepericuloasă pentru viața sau sănătatea ei, Galușca A. a împins-o, după care s-a eschivat de la locul faptei cu bunul sustras, iar în scurt timp a fost reținut de colaboratorii de poliție. Astfel, prin acțiunile sale, Galușca A. i-a cauzat părții vătămate Galușca C. o daună materială în proporții considerabile în valoare de 6000 lei.

Prin acţiunile sale intenţionate, Galușca Alexandru ***** a comis infracţiunea prevăzută de art.187 alin.(2) lit.e), f) CP R. Moldova cu următoarele semne calificative: Jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu aplicarea violenţei nepericuloase pentru viaţa sau sănătatea persoanei și cu cauzarea de daune în proporţii considerabile.

În cadrul ședinței preliminare, inculpatul Galușca Alexandru, fiind asistat de avocatul Adriana Tărîță, a declarat personal că recunoaște în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecarea cauzei să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală care îi sunt cunoscute, la înțelege conținutul, nu are obiecții asupra lor și nu solicită administrarea de noi probe, înaintând instanței un înscris autentic în acest sens.

Procurorul nu a obiectat împotriva judecării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Instanţa de judecată, studiind cererea inculpatului şi audiind poziția lui, susținută de apărător, ascultînd opinia procurorului, ținînd cont de faptul că din probele administrate la faza de urmărire penală rezultă că fapta inculpatului este stabilită şi denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, dat fiind faptul că rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 Cod procedură penală, or, actele de urmărire penală nu prezintă careva semne că ar putea fi lovite de nulitatea absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indicii că în faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile şi libertățile fundamentale garantate de Convenţia Europeană, deoarece fapta imputată inculpatului a fost just încadrată în conformitate cu dispozițiile prevăzute în Codul penal, iar participanții la proces nu au formulat careva cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe, instanța de judecată a admis prin încheiere protocolară cererea inculpatului şi a procedat la audierea acestuia potrivit regulilor de audiere a martorului.

Fiind audiat în şedinţa de judecată inculpatul Galușca Alexandru după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 CPP a declarat că, vina sa în comiterea infracțiunii a recunoscut-o integral și se căiește sincer. De asemenea, a relatat că, susține faptele descrise în rechizitoriu.

Tot aici a mai declarat inculpatul că se căiește sincer de cele comise, a solicitat instanței aplicarea unei pedepse mai blânde.

Fiind audiat în şedinţa de judecată partea vătămată Galușca Cătălina după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 CPP a declarat că, nu are pretenții față de inculpat, deoarece bunul i-a fost restituit și a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde față de inculpat.

Deși inculpatul Galușca Alexandru a recunoscut vina integral, vinovăţia acestuia în şedinţa de judecată a mai fost dovedită şi prin alte probe acceptate de inculpat, şi anume:

- plîngerea cet.C.Galușca (f.d.3);
- informația telefonică parvenită de la Focșa M. privind aflarea unei persoane agresive pe str.Cahul 48 b ap.2 (f.d.4);
- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 21.07.2023, în cadrul căruia a fost cercetat apartamentul de unde a avut loc sustragerea (f.d.5-7);

- procesul-verbal de ridicare, în cadrul căruia de la Arsenicev V. a fost ridicată o telecomandă de la televizor și un cablu de culoare neagră (f.d.14-15);
- procesul-verbal de ridicare, în cadrul căruia de la Galușca A. a fost ridicat televizorul de model Samsung, cu cablu și telecomandă (f.d.17-18);
- procesul-verbal de examinare a obiectului – televizorul de model Samsung, cablu și telecomanda (f.d.19);

Examinând cauza penală prin prisma art. 364[1] CPP, audiind conform regulilor de audiere a martorului inculpatul, care personal prin înscris autentic, a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, apreciind probele administrate în faza de urmărire penală din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată conchide că, prin acţiunile sale intenţionate, inculpatul Galușca Alexandru a comis infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, cu următoarele semne calificative: Jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu aplicarea violenţei nepericuloase pentru viaţa sau sănătatea persoanei și cu cauzarea de daune în proporţii considerabile.

În conformitate cu art. 101 alin. (1)-(3) CPP, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanţa de judecată.

Prin ansamblul de probe cercetate în cadrul ședinței de judecată, recunoscute de către inculpatul, instanţa de judecată constată că situația de fapt reţinută în rechizitoriu reflectă adevărul judiciar şi a fost săvârşită de inculpat, vinovăția acestuia fiind dovedită integral.

Conform prevederilor art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de judecată nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Potrivit prevederilor art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Instanța de judecată reiterează că, potrivit principiului prezumției nevinovăției reglementat prin art. 21 din Constituție, art. 8 Cod de procedură penală, garantat de

art.6 & 2 al Convenției Europene de apărare a Drepturilor Omului, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită în modul prevăzut de lege, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în predarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Conform dispoziției art.51 Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulate în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Instanța de judecată reține că în privința inculpatului a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adusă la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de aceasta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

În speță, instanța de judecată atestă că, potrivit ordonanței de învinuire din 27.07.2023, acțiunile inculpatului Galușca Alexandru au fost încadrate în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu aplicarea violenţei nepericuloase pentru viaţa sau sănătatea persoanei și cu cauzarea de daune în proporţii considerabile.

Prin urmare, infracţiunea de care este învinuit inculpatul a fost săvârşită la 21.07.2023, deci acţiunile inculpatului Galușca Alexandru au fost încadrate juridic în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, luînd în considerație faptul că, valoarea prejudiciului constituie 6000 lei, sumă ce la data comiterii infracțiunii, potrivit art. 126 alin. (3) Cod penal, a fost apreciată de către partea vătămată Galușca Cătălina ca fiind considerabilă luîndu-se în considerare valoarea, cantitatea şi însemnătatea bunurilor pentru acesta, starea materială și altele.

În continuare instanța de judecată reține că, potrivit modificărilor operate la art. 126 Cod penal, prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare 07.09.2024, proporţii considerabile sau esenţiale au fost definite ca valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, poluate, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depăşeşte 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârşirii faptei.

Prin Hotărîrea de Guvern nr. 1033 din 21.12.2023 s-a aprobat cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2024, în mărime de 13 700 de lei, pentru utilizare în modul stabilit de legislație.

Potrivit art. 10 alin. (1) Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracţional al faptei, care uşurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situaţia persoanei ce a comis infracţiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvîrşit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Raportînd prevederile legale menționate supra, la calificarea acțiunilor infracționale a lui Galușca Alexandru instanța de judecată va aplica prevederile art. 126 alin. (3) Cod penal, în redacția Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare 07.09.2024, în calitate de Lege care ameliorează situaţia persoanei ce a comis infracţiunea.

Avînd ca reper prezeverile art. 10 alin. (1) Cod penal, reținînd că prejudiciul apreciat de către partea vătămată Galușca Cătălina constituie 6000 lei, analizând probele cercetate în şedinţa de judecată prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, în virtutea cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludentei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele in ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată, călăuzindu-se de lege, a ajuns la concluzia că învinuirea formulată inculpatului Galușca Alexandru și susținută de către acuzatorul de stat și-a găsit confirmarea, acțiunile căruia instanța de judecată le încadrează juridic în baza art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal cu indicii de calificare: jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu aplicarea violenţei nepericuloase pentru viaţa sau sănătatea persoanei.

Calificînd astfel acțiunile inculpatului Galușca Alexandru, la determinarea aplicării unei pedepse juste, corecte, atât sub aspectul respectării ordinii de drept încălcate, cît și din punct de vedere al educării făptuitorului, instanța de judecată va ține cont de prevederile art. 7, 75 – 88 ale CP şi anume: de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul săvîrșirii acesteia, de personalitatea inculpatului, precum şi de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Astfel, art. 61 alin. (1) şi (2) CP statuează că, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrșit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrșirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaților, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei instanţa de judecată ia în consideraţie că, inculpatul Galușca Alexandru, a fost găsit vinovat de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, pentru care legea penală

prevede pedeapsa cu închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 850 la 1350 unităţi convenţionale.

Conform art. 16 alin. (4) Cod penal, infracţiunea imputată lui Galușca Alexandru face parte din categoria infracțiunilor – grave.

În acest sens instanța reține că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvîrşirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, cînd ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracțiunii săvîrşite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art.75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, instanța de judecată indică că pedeapsa penală este echitabilă atunci cînd este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît de către condamnat, precum şi de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului Penal. Ca să-şi poată îndeplini funcțiile care-i sunt atribuite, în vederea realizării scopului său şi al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii (privativă sau neprivativă de libertate) şi duratei atît gravităţii faptei şi potențialului de pericol social pe care-l prezintă în mod real persoana inculpatului, cît şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influenţa pedepsei. Numai o pedeapsă justă şi proporţională este de natură să asigure atît exemplaritatea, cît şi finalitatea acesteia, prevenţia specială şi generală înscrise în art.61 Cod penal, potrivit căruia „scopul pedepsei este prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni”.

La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanţa de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de ministri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cît și cu situația personală a acesteia”.

De asemenea, la stabilirea mărimii și categoriei pedepsei instanța i-a în consideraţie faptul că, inculpatul Galușca Alexandru, și-a recunoscut vina, a comis o infracțiune din categoria celor grave.

La caz, instanța de judecată relevă că prezenta cauză se examinează în procedura prevăzută de art. 364 CPP, aparent fiind tangențiale prevederile art. 80^1 alin. (1) Cod penal, însă este important de specificat că această lege a intrat în vigoare după comiterea de către inculpat a infracțiunii, și prin aplicarea ei, situația inculpata s-ar agrava ceia ce vine în contradicție cu prevederile art. 10 alin. (1) Cod penal, conform căruia urmează ca Legea penală care înlătură caracterul infracțonal al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea, are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa dar au antecedente penale, astfel prevederile art.80^1 Cod penal ne fiind aplicabile speței.

În susținerea poziției date, instanța de judecată mai reține și decizia Curții Constituționale nr.85 din 09 iulie 2018, conform căreea urmează ca, articolul 364^1 alin. (8) CPP, este o normă care face parte din categoria normelor de drept substanțial și nu din categoria celor de procedură penală, astfel, în speță urmând a fi aplicate prevederile legii (364^1 alin. (8) CPP) la momentul comiterii infracțiunii.

Așadar, conform art. 364^1 alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei închisorii, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Din considerentele indicate şi ţinînd cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei şi coroborarea probelor care furnizează informaţiile respective, precum şi indicarea temeiurilor care fundamentează proporţionalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate şi aşteptările societăţii faţă de actul de justiţie realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanţa de judecată consideră echitabil a-i stabili inculpatului Galușca Alexandru pedeapsă sub formă de închisoare, faptul că nu se află la prima abatere de la lege, a restituit parțial prejudiciul părții vătămate, prin restituirea bunurilor, și urmează de a-i stabili inculpatului o pedeapsă, după cum urmează: în baza art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni, fără amendă.

Referitor la aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3^1) Cod penal, în privința inculpatului Galușca Alexandru, instanța de judecată consideră necesar de a respinge solicitarea dată și nu a aplica în privința acestuia prevederile date, or, ținînd cont de personalitatea inculpatului, deoarece nu este la prima abatere.

Mai mult ca atît, la data de 01.11.2024 prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Sîngerei, inculpatul Galușca Alexandru în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, i s-a stabilit

pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial, o pedeapsă definitive sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul activității legate de gestionarea bunurilor materiale pe un termen de ani, cu amendă în mărime de 900 unități convenționale, echivalent cu 45000 lei.

Conform art. 385 alin. (1) pct. 9) CPP, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii.

În temeiul art. 72 alin. (3) din Codul penal, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni mai puţin grave şi grave, săvîrşite cu intenţie.

Având în vedere că inculpatul în pricină a fost găsit vinovat de comiterea unei infracțiuni grave, instanța de judecată consideră necesar ca pedeapsa aplicată sub formă de închisoare urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul pedepsei a-l calcula de la data pronunțării sentinței – 16.12.2024.

În conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

Se aplică faţă de Galușca Alexandru măsura preventivă sub formă de arest preventiv care se menţine pînă la intrarea sentinţei în vigoare.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct.13) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea ce trebuie să se facă cu corpurile delicte.

În conformitate cu prevederile art. 158 alin. (1) din Codul procedură penală, corpuri delicte sânt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârşirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

Totodată, potrivit art. 162 din Codul procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulaţie este interzisă vor fi predate instituţiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sânt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii şi alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali,

iar dacă aceştia nu sânt identificaţi, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenenţa acestor obiecte, litigiul se soluţionează în ordinea procedurii civile. Banii marcaţi, asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delicte, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

Prin ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delicte la cauza penală – televizorul de model Samsung, două cabluri și două telecomenzi, a fost recunoscut drept corp delict (f.d.20)

Prin ordonanța de transmitere a corpului delict la partea vătămată din 21.07.2023, întocmită de către procurorul în Procuratura mun. Bălți, Oxana Munteanu, s-a restituit părții vătămate Galușca Cătălina televizorul de model Samsung, două cabluri și două telecomenzi, fapt ce se confirmă și prin recipisa întocmită de către ultima la data de 21.07.2023 (f.d.21-22).

Corpurile delicte – televizorul de model Samsung, două cabluri și două telecomenzi, care au fost restituite proprietarului Galușca Cătălina, urmează a fi lăsate în proprietatea acestuia.

În conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75, 76 Cod penal, art. 384-385, 389, 392-395 Cod procedură penală, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Galușca Alexandru se recunoaşte vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal şi în baza acestei Legi se stabileşte acestuia pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni, fără amendă.

Pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentinţei de către Galușca Alexandru urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul pedepsei a-l calcula de la data pronunțării sentinței – 16.12.2024.

Se aplică faţă de Galușca Alexandru măsura preventivă sub formă de arest preventiv care se menţine pînă la intrarea sentinţei în vigoare.

Corpurile delicte – televizorul de model Samsung, două cabluri și două telecomenzi, care au fost restituite proprietarului Galușca Cătălina, urmează a fi lăsate în proprietatea acestuia.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de recurs în Curtea de Apel Bălți în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălți sediul central.

Președintele ședinței,
Judecător **Natalia Foma**